

[Pradžia](#) > ... > [Kreipimasis į Teismą](#) > [Europos Teisminis Atlasas Civilinėse Bylose](#) > [Reglamentas „Briuselis IIb“](#).
[Su Santuoka Ir Tėvų Pareigomis Susijusios Bylos \(nauja Redakcija\)](#) > [Germany](#)

Reglamentas „Briuselis IIb“. Su santuoka ir tėvų pareigomis susijusios bylos (nauja redakcija)

Vokietija

Vokietija

KOMPETENTINGŲ TEISMŲ IR INSTITUCIJŲ PAIEŠKA

Ši paieškos priemonė jums padės nustatyti, į kokių teismų arba institucijų kompetencijos sritį patenka konkretus Europos teisės aktas. Atkreipiame jūsų dėmesį į tai, kad nors buvo padaryta viskas stengiantis užtikrinti rezultatų tikslumą, vis dėlto gali pasitaikyti išimtinių atvejų, kai kompetencijos nustatyti nepavyks.

103 straipsnio 1 dalies a punktas (1-a dalis): valdžios institucijos arba kitos institucijos, įgaliotos nustatyti, ar dokumentas yra autentiškas (2 straipsnio 2 dalies 2 punkto b papunktis), ir valdžios institucijos, įgaliotos užregistruoti susitarimą (2 straipsnio 2 dalies 3 punktas).

Netaikoma.

Vokietijos teisėje dabar nenumatyti jokie autentiški dokumentai ar susitarimai dėl teisėto gyvenimo skyrium ir santuokos nutraukimo pagal 65 straipsnio 1 dalį, kurie turėtų privalomą teisinę galią Vokietijoje; taip pat nenumatyti jokie Vokietijoje vykdytini autentiški dokumentai ar susitarimai dėl tėvų valdžios, kaip apibrėžta 65 straipsnio 2 dalyje. Todėl nėra jokių Vokietijos autentiškų dokumentų ar susitarimų, kurie pagal reglamentą turi būti pripažįstami ar vykdomi kitoje valstybėje narėje. Vadinas, nėra jokio poreikio paskirti institucijas, kurios būtų atsakingos už autentiškų dokumentų rengimą, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 dalies 2 punkto b papunktyje, ir susitarimų registravimą, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 dalies 3 punkte.

103 straipsnio 1 dalies a punktas (2-a dalis): administracinės institucijos, teikiančios teisinę pagalbą (74 straipsnio 2 dalis).

Nėra.

Dabartinėje Vokietijos teisinėje sistemoje nenumatytos jokios nemokamos procedūros administracinėje institucijoje, kaip apibrėžta 74 straipsnio 2 dalyje.

103 straipsnio 1 dalies b punktas (1-a dalis): teismai, kompetentingi išduoti pažymą dėl sprendimo (36 straipsnio 1 dalis), ir teismai bei institucijos, kompetentingi išduoti pažymą dėl autentiško dokumento arba susitarimo (66 straipsnis).

Teismai, turintys kompetenciją išduoti pažymą dėl sprendimo (36 straipsnio 1 dalis):

sprendimą priėmęs teismas.

Teismai ir institucijos, turinčios kompetenciją išduoti 66 straipsnyje nurodytą pažymą dėl autentiško dokumento

ar susitarimo:

nėra.

Vokietijos teisėje dabar nenumatyta jokių autentiškų dokumentų ar susitarimų, kurie pagal reglamentą turi būti pripažįstami ar vykdomi kitose valstybėse narėse pagal reglamento 65 straipsnį. Todėl nėra jokio poreikio išduoti pažymą pagal 66 straipsnį arba nustatyti kompetenciją jas išduoti.

103 straipsnio 1 dalies b punktas (2-a dalis): teismai, kompetentingi ištaisyti pažymą (37 straipsnio 1 dalis ir 48 straipsnio 1 dalis), ir teismai, kompetentingi išduoti pažymą dėl autentiško dokumento nevykdytinumo ar riboto vykdytinumo (49 straipsnis), teismai ir institucijos, kompetentingi ištaisyti pagal 66 straipsnio 1 dalį išduotą pažymą (67 straipsnio 1 dalis).

Teismas, turintis kompetenciją ištaisyti (37 straipsnio 1 dalis ir 48 straipsnio 1 dalis) pažymą (36 straipsnis ir 48 straipsnis) priimdamas sprendimą: pažymą išdavęs teismas.

Teismas, turintis kompetenciją išduoti pažymą dėl patvirtinto sprendimo nevykdytinumo ar riboto vykdytinumo (49 straipsnis): sprendimo vykdymą sustabdęs ar apribojęs teismas.

Teismai ir institucijos, turinčios kompetenciją ištaisyti (67 straipsnio 1 dalis) pažymą (66 straipsnis) dėl autentiško dokumento ar susitarimo: nėra. Vokietijos teisėje dabar nenumatyta jokių autentiškų dokumentų ar susitarimų, kurie pagal reglamentą turi būti pripažįstami ar vykdomi kitose valstybėse narėse pagal reglamento 65 straipsnį. Todėl nėra jokio poreikio išduoti pažymą pagal 66 straipsnį, jas ištaisyti pagal 67 straipsnį arba nustatyti už jų išdavimą ar ištaisymą atsakingą instituciją.

103 straipsnio 1 dalies c punktas: teismai, kompetentingi pripažinti teismo sprendimą (30 straipsnio 3 dalis) ir atsisakyti pripažinti sprendimą (40 straipsnio 2 dalis), taip pat teismai ir institucijos, kurie kompetentingi atsisakyti vykdyti sprendimą (58 straipsnio 1 dalis), kuriems teikiami užginčijimai ir apeliaciniai skundai (61 straipsnio 2 dalis), ir kuriems teikiami tolesni užginčijimai ir apeliaciniai skundai (62 straipsnis).

Teismas, turintis kompetenciją

- pripažinti sprendimą (30 straipsnio 3 dalis)
- atsisakyti pripažinti sprendimą (40 straipsnio 1 dalis)
- atsisakyti vykdyti sprendimą (58 straipsnio 1 dalis), remdamasis 39 straipsnyje nustatytais pagrindais skaitant juos kartu su 41 ir 50 straipsniais, 56 straipsnio 6 dalimi, 68 straipsnio 2 ir 3 dalimis

yra

1. pirmąją instanciją: šeimos teismas, turintis jurisdikciją pagal asmens, kuriam adresuotas prašymas, arba vaiko, su kuriuo yra susijęs sprendimas, įprastinę gyvenamąją vietą bylos iškėlimo dieną;
2. jei kompetencijos negalima nustatyti pagal a punktą: šeimos teismas, bylos iškėlimo dieną turintis jurisdikciją pagal vietą, kurioje atsiranda interesas išspręsti bylą arba kurioje sužinoma apie globos poreikį;
3. jei, remiantis pirmiau išvardytais punktais, vis tiek negalima priskirti kompetencijos: teismas, kurio buvo prašoma priimti sprendimą (Pankovo šeimos teismas), veikiantis Berlyno žemės aukštesniojo regioninio teismo (vok. *Kammergericht*) apygardoje.

Kompetencija pagal a ir b punktus, atsižvelgiant į visą aukštesnio regioninio teismo apygardą, kiekvienu atveju suteikiama šeimos teismui, kurio apygardoje yra aukštesniojo regioninio teismo būstinė. Todėl šio šeimos teismo kompetencija praplečiama ir apima visą aukštesniojo regioninio teismo apygardą. Be to, žemių (vok. *Länder*) vyriausybės turi įgaliojimus kompetenciją suteikti kitam aukštesniojo regioninio teismo apygardoje veikiančiam šeimos teismui, arba, jeigu vienoje žemėje yra keletas aukštesniųjų regioninių teismų, – suteikti ją vienam šeimos teismui, kuris būtų atsakingas už kelių arba visų aukštesniųjų regioninių teismų apygardas. Tai, kaip žemių vyriausybės pasinaudos šiais įgaliojimais, lieka neaišku.

Jei sprendimą atsisakoma vykdyti (58 straipsnio 1 dalis), remiantis Vokietijos nacionaliniame vykdymo įstatyme

numatytais pagrindais, ir tai patvirtinama pagal 57 straipsnį,

būtina atskirti šiuos aspektus:

- tiesioginį apeliacinį skundą pagal FamFG (Įstatymas dėl šeimos bylų ir ne ginčo teiseną nagrinėjimų bylų) 87 straipsnio 4 dalį, kuriuo apskundžiamas sprendimas vykdymo byloje, galima pateikti sprendimą priėmusiam šeimos teismui arba kompetentingam apeliaciniam teismui (aukštesnysis regioninis teismas, kurio apygardoje veikia ginčijamą sprendimą priėmęs šeimos teismas);
- sprendimą dėl atskirojo skundo (vok. *Erinnerung*) dėl priverstinio vykdymo, kurį atlieka pagal ZPO (Civilinio proceso kodeksas) 766 straipsnį teismo paskirtas pareigūnas, būdo gali priimti šeimos teismas, turintis kompetenciją priverstinai vykdyti tą sprendimą. Žr. informaciją apie 103 straipsnio 1 dalies d punktą.
- ieškinį, kuriuo prieštaraujama vykdymui pagal ZPO (Civilinio proceso kodeksas) 767 straipsnį, siekiant atlyginti bylinėjimosi išlaidas (sprendimai dėl išlaidų), gali nagrinėti tik teismas, kuris pirmąją instanciją išsprendė prašymą dėl atsisakymo vykdyti, arba teismas, kuris turėtų kompetenciją priimti sprendimą dėl tokio prašymo (žr. pirmiau). Žr. pirmiau pateiktą informaciją.

Apeliacinį skundą (61 straipsnio 2 dalis) galima pateikti šeimos teismui, kurio sprendimas ginčijamas arba aukštesniajam regioniniam teismui, kurio jurisdikcijai priklauso šeimos teismas. Kompetenciją nagrinėti tolesnį skundą (62 straipsnis) turi Federalinis teisingumo teismas.

103 straipsnio 1 dalies d punktas: vykdymo tikslais kompetentingos institucijos (52 straipsnis).

Būtina atskirti:

privalomą nutarties dėl asmenų perdavimo ar grąžinimo arba bendravimo teisių vykdymą pagal Reglamento (ES) 2019/1111 IV skyrių. Tokiu atveju taikomos tokios pat kompetencijos dėl sprendimo pripažinimo, atsisakymo pripažinti ir atsisakymo vykdyti remiantis Sąjungos teisės aktuose nustatytais pagrindais, taisyklės, kurios numatytos 103 straipsnio 1 dalies c punkte;

privalomą nutarties, nesusijusios su asmenų perdavimu ar grąžinimu arba bendravimo teisėmis, vykdymą pagal Reglamento (ES) 2019/1111 IV skyrių (preliminarūs sprendimai dėl išlaidų). Tokiu atveju kompetencija reglamentuojama laikantis bendrųjų teisių vykdymo užtikrinimo civilinėse ir komercinėse bylose nuostatų. Žr. informaciją, paskelbtą adresu

https://e-justice.europa.eu/52/LT/how_to_enforce_a_court_decision?GERMANY&init=true&member=1.

103 straipsnio 1 dalies e punktas: teisių gynimo procedūros, pagal kurias galima apskųsti sprendimą dėl prašymo atsisakyti vykdyti (61 ir 62 straipsniai).

61 straipsnyje nurodytas apeliacinis skundas yra tiesioginis apeliacinis skundas (vok. *sofortige Beschwerde*). 62 straipsnyje nurodytas tolesnis skundas yra kasacinis skundas (vok. *Rechtsbeschwerde*).

103 straipsnio 1 dalis f punktas: centrinių institucijų, paskirtų padėti taikyti reglamentą su tėvų pareigomis susijusiose bylose, pavadinimai, adresai ir komunikacijos priemonės. Jei paskirta daugiau nei viena centrinė institucija, nurodoma kiekvienos centrinės institucijos teritorinė ir funkcinė jurisdikcija (76 straipsnis).

76 straipsnyje nurodyta centrinė institucija yra Federalinė teisingumo tarnyba (vok. *Bundesamt für Justiz*).

Pašto adresas:

Bundesamt für Justiz

Referat II 3

53094 Bonn

| tarnybą galima kreiptis telefonu, faksu ar e. paštu:

Tel. + 49 228 99 410-5212

Faks. + 49 228 410-5401

e. paštas int.sorgerecht@bfj.bund.de.

103 straipsnio 1 dalis g punktas: jei taikoma, artimų giminaičių, neskaitant tėvų, su kuriais vaikas gali būti įkurdintas valstybės narės teritorijoje be išankstinio jos sutikimo, kategorijos (82 straipsnis).

Netaikoma.

Vokietija nepasinaudojo 82 straipsnyje numatyta galimybe atleisti tam tikrų kategorijų artimus giminaičius nuo reikalavimo duoti sutikimą dėl tarpvalstybinio vaikų įkurdinimo Vokietijoje.

103 straipsnio 1 dalies h punktas: Europos Sąjungos institucijų oficialiosios kalbos, išskyrus savos valstybės narės kalbą, kurios priimtinos komunikuojant su jos centrinėmis institucijoms (91 straipsnio 3 dalis).

Bendraujant su centrine institucija priimtina ne tik vokiečių, bet ir anglų kalba.

103 straipsnio 1 dalies i punktas: priimtinos kalbos, į kurias galima išversti pagal 80, 81, 82 straipsnius teikiamus prašymus ir pridedamus dokumentus, taip pat pažymų laisvos formos teksto laukus (91 straipsnio 2 dalis).

Vokiečių.

■ Paskutinis naujinimas: 02/08/2024

Šio puslapio turinį nacionaline kalba tvarko atitinkamos valstybės narės. Vertimus atliko Europos Komisijos tarnyba. Į kompetentingos nacionalinės institucijos originale įvestus pakeitimus vertimuose gali būti neatsižvelgta. Europos Komisija nepriima jokios atsakomybės ar teisinių įsipareigojimų už šiame dokumente pateiktą ar nurodomą informaciją ar duomenis. Daugiau informacijos apie už šį puslapį atsakingos valstybės narės autorių teisių taisykles rasite puslapyje „Teisinė informacija“.